

VECKOBLADET

Nr 23 webbform

080829

Klostergårdens Augustifest 31/8

Klostergårdens byalag inbjuder till fest!
Läs hela programmet

Tvivelaktigt skärmskydd

Offentligägda fastighetsbolaget Vasakronan har börjat bygga ett kontorshus på Ruben Rausings väg i Lund, framför de nya husen med bostadsrättslägenheter.

– Det nya kontorshuset blir en skärm mot trafiken för dem i de nya husen, som också ska slippa ha utsikt mot industriområdet, säger byggherrens representant Mikael Strand till Sydsvenskan 28.8.

Sen åtskilliga år är tendensen i stadsplaneringsdebatten att komma bort från den zonerings, den funktionsuppdelning, som sedan decennier har gjort svenska tätorter både trista och just ofunktionella. I stället eftersträvas en återgång forna tiders blandning, av olika slags bostadshus, av bostäder, kontor, industrier, institutioner etc, och därmed en blandning av människor, något som kan ge liv åt både stadsbilden och det sociala livet.

Vad ska man då säga när en av landets största fastighetsaktörer hos sina bostadsköpare förutsätter en sådan beröringsskräck för fysiska produktivkrafter, att även ett så prydligt industriområde som Tetra Pak måste avskärmats ur synfältet?

De boende ska också slippa se den måttliga biltrafiken på Ruben Rausings väg och Malmövägen. Men inte ett ord sägs om traktens ständigt malande buller från Autostradan.
Gr

Demokratisk Vänster i Vombsjön Runt

Första lördagen i augusti går traditionsenligt cykelmotionsloppet Vombsjön Runt av stapeln. Start och mål är beläget vid Svaleboskolan i Veberöd. Det är sålunda frågan om ett motionslopp, ingen tidtagning förekommer. Deltagarna kan välja mellan att köra en runda på

35 km, 65 km eller 110 km. I tal brukar loppet samla 500 deltagare. Så även i år.

Nytt för i år var att Demokratisk Vänster deltog med en grupp på 9 personer. Såvitt vi vet är det första gången som ett av Lunds politiska partier deltar på ett organiserat sätt. DV ville med sitt deltagande i största allmänhet befrämja cyklandet.

Men mera specifikt ville vi visa att:

cykeln är ett utomordentligt bra transportmedel även på landet och på längre distanser

cykeln är ett utmärkt fordon för att ta sig ut till och i naturen

cykeln också är ett redskap i kollektiva aktiviteter etcetera

Årets runda ser vi som en ”provcykling” inför kommande år. Deltagande DV-cyklisters erfarenheter var allmänt mycket positiva. På det negativa kontot kan skrivas att en del av 35 km banan gick på en knagglig grusväg ett antal

kilometer. Vi noterade också att Vombsjön Runt alstrar mycket biltrafik från tätorterna runtomkring. Till kommande år hoppas vi att arrangörerna kan ordna kollektiva transporter av cyklar till Veberöd från de större tätorterna i kommunen. (För dem som inte föredrar att cykla till startpunkten, förstås).

Inför nästa års Vombsjön Runt har DV för avsikt att utmana övriga partier i Lund: vilket parti kan mobilisera flest deltagare? Eller möjligen: vilket parti kan avverka flest personkilometer? Vi hoppas på ett massivt deltagande från alla partier - vi tror att motionslopp av denna typ har stor potential för att ytterligare främja cykling i Lund och Skåne.

Ulf Nymark (dv)

Kamrater!

Om drygt tre veckor är det dags för den stora demonstrationen på European Social Forum som i år hålls i Malmö. Det blir ett tillfälle att lyfta krav och paroller för att en annan politisk väg är både möjligt och nödvändig.

En möjlighet att kritisera den borgerliga regeringen, att gå till storms mot nyliberalismen och kapitalismen och den imperialism som slår sina klor i hela världen. Men det är också en möjlighet att visa vänsterns styrka och alternativ. En politik för en hållbar utveckling, för sex timmars arbetsdag, för ett fritt Palestina, för asylrätten och mycket annat.

Demonstrationens huvudparoll är ”Makten åt folket – mot kapitalism och miljöförstöring – en annan värld är möjlig!” i demonstrationen kommer det att marschera fem kolonner. En av kolonnerna är *Vänsterkolonnen* som bland annat Vänsterpartiet, Ung Vänster och Vänsterns Studentförbund tagit ansvar för att organisera.

Vi har kommit fram till att vi vill skapa ett brett vänsterblock där olika parti- eller organisationstillhörigheter inte behöver begränsa oss – tvärtom är tiden för alla progressiva och frihetsälskande krafter att samlas och marschera gemensamt under de röda fanorna. Vänsterkolonnen kommer alltså att bestå av flera organisationer, intressegrupper, kampanjer av olika slag med mera och total tendensfrihet rådet i hela demonstrationen.

Vi hoppas att er organisation vill gå med i vänsterkolonnen som kommer gå precis innan den internationella kolonnen och således hållas ihop. Ni är välkomna att ta med er egna

banderoller, fanor och slagord som ligger i linje med kampen för en annan värld mot den nyliberala dominansen.

Vill ni delta i vänsterblocket eller hjälpa till i förberedelsearbetet kontakta gärna Patrik Strand som leder våra demonstrationsförberedelser på 040-97 96 64 eller patrik.strand@malmo.se.

Så låt oss tillsammans marschera den 20 september och visa på en bred vänster i kamp för en annan värld.

Kamratliga hälsningar

Vänsterpartiet Malmö, Vänsterns Studentförbund och Ung Vänster Skåne

---

Lars Philipson

I somras avled Lars Philipson, 62, professor i digitalteknik vid Lunds Tekniska Högskola. Han är värd några minnesord i Veckobladet, bl.a. därför att han var en av våra läsare och för att han var en viktig person i Lunds moderna utveckling. Lars stod inte till vänster eller till höger. Han var snarast en sådan som amerikanerna kallar *maverick*, en otämjd kalv, en som stängas åt alla håll och är allmänt oberäknelig.

För det måste nog sägas, det var aldrig oproblemiskt att ha med Lars att göra. Han var en generös och hjälpsam människa men ett möte med honom kunde mycket väl sluta med att han eller man själv lämnade mötet och slog igen dörren efter sig.

Lars kom från en välbärgad borgerlig miljö i Växjö och demonstrerade tidigt idériakedom, uppfinnartalang och ledarförmåga. Han blev F-ingenjör i Lund och kastade sig också in i kårpolitiken i Lund under de turbulenta åren i slutet av 60-talet. Men hans stora insats var att han (tillsammans med Rolf Johannesson) i slutet av 70-talet på LTH byggde upp en institution för digital- och datorteknik, alltså datorernas hårdvara, en institution som låg på teknikutvecklingens framkant.

VLSI-design

Han for nämligen till Stanford och Caltech och hämtade hem Carver Meads metodik för VLSI-design, den där man redan 1980 kunde utforma en integrerad krets med 20, 000 transistorer vid tangentbordet på en dator, skicka iväg resultatet som en fil och två veckor sedan få den tillverkade kretsen/mikroprocessorn på en chip med posten. En annan innovation var hans projektkurs där studenterna ställdes inför ett konkret problem som krävde att de på sju veckor kunde konstruera en ASIC (application-specific integrated circuit) som, säg, styrde, en autonom bil på en hinderbana, och få systemet att fungera. Utbildningen av civilingenjörer med högkvalificerad elektronikutbildning blev förutsättningen för etableringen av framgångsrika företag som Ericsson och Axis i Lund. De är faktiskt Lars barn.

Både anspråkslös och arrogant

OK, det skulle finnas mycket att säga, t. ex. om Lars höga krav på sig själv och andra i vetenskapliga och tekniska sammanhang. Härom året lade han ner sin projektkurs och så att studenterna numera var för okunniga för att klara den. Det var ganska arrogant och dumt sagt, men möjligen sant. Lars var enkelt klädd, så som man kan vara i Lund utan att väcka anstöt eller uppseende. Han var anspråkslös, men sitt intellekt dolde han aldrig. Jag retade mig ibland på Lars. Men jag kommer att sakna honom.

Sten Henriksson

Att lära av Schweiz

Jag har bekanta som far till Alperna och åker skidor varje vinter. De far till Österrike, Frankrike eller Italien. Jag känner ingen som brukar resa till Schweiz trots att det är där som några av de häftigaste bergen och liftsystemen finns.

Varför inte? För dyrt, brukar svaret bli.

Tja. Enligt en jämförelse nyss låg schweiziskt kostnadsindex på 118 om det svenska är 100. Men också de tre andra länderna var dyrare än Sverige. Och det är en fråga om vad turisten konsumerar. Ett dubbelrum med frukost på ett trestjärnigt hotell i en trevlig by på tjugo minuters tågavstånd från en mondän skidort kostade nu i augusti hundra franc, under sex hundra kronor. Enbart schweizerosten på frukostbordet var värd en god del av den summan. Byn, med uppskattningsvis fem hundra invånare, hade eget mejeri.

Tåg till och i

Vi var nere ett gäng och åkte tåg. Och vi tog förstås tåget fram och tillbaka. Svenska journalister har rapporterat om hur hiskligt dyrt det är att resa med internationella tåg, men det stämmer faktiskt inte. Med det nya interrailkortet får man fem dagars fritt resande på de europeiska statsjärnvägarna för fem hundra kronor dagen, och en liggplats kostar ungefär två hundra. Natttåget från Köpenhamn 18.54 tar visserligen god tid på sej på den långa vägen över Jylland, och man ser verkligen fram mot den nu beslutade bron över Fehmarn bält som ska korta resan, men man anländer utvilad.

Tågen i Schweiz ger en brokig anblick. Det finns förutom statsjärnvägen ett femtital privatbanor, som alla målar fordonen i egna mönster, när de inte reklammålas. Fast detta är ingen väsensskillnad mot Sverige, för här har vi våra drygt tjugo länstrafikbolag med sina egna färger, taxor och biljettsystem. Och ”privatbanor” betyder bara att de inte är federala utan att det är kantoner och kommuner som i första hand täcker förlusterna. För givetvis går spårtrafiken normalt inte heller i Schweiz med vinst.

Alla persontåg och i princip alla godståg drivs elektriskt. Med grön el liksom i Sverige, det vill säga i första hand vattenkraft och i andra hand kärnkraft. Den förra kan av naturskyddsskäl inte byggas ut mer.

Teknik till allmänhetens fromma

Det är gott om smalspår vilket är begripligt med tanke på den vertikala terrängen. Ett smalt spår klarar snävare kurvor och blir bland annat därför billigare att bygga. Och spåren är backiga. I Sverige lutar banor sällan mer än 25 promille medan 60 promille förekommer i Schweiz vid så kallad adhesionspår, och är lutningen finns det mitt i spåret en kuggstång som ett kuggjul på loket griper fatt i. Lutar det ännu mer dras vagnarna med kabel, och det finns många korta ”funikolärer” av det slaget.

Detta är teknikaliteter som väl bara tågfreaks fröjdas åt. Men för vanliga resenärer innebär det att spåren når fram nästan överallt där det bor folk.

Tågen går ofta, i princip aldrig glesare än en gång i timmen under en stor del av dygnet, och de går i tid. Biljetterna är relativt dyra om man köper dem styckevis, men de flesta schweizare tycks ha årskort som ger dem kraftiga rabatter. Och de utnyttjar sina kort och sina tåg. Schweizarna gör dubbelt så många tågresor per person som de européer som kommer närmast.

En avspänd relation

I Skåne gick de sista sockerbetstågen 1957, om man undantar transporter av Gotlandsbetor till Örtofta. Ett par mil från Genève såg vi moderna belastningsapparater utmed en smalspårig bana. Nu har vi bara ett sockerbruk kvar i Skåne och boende utmed vägarna klagat över tunga och farliga transporter utanför knuten.

I Aigle gick tågen mitt i den smala huvudgatan på en lång sträcka, minst fyra i timmen. I

Appenzell låg spåret i väggkanten under åtskilliga mil, utan något skyddsräcke mellan. Schweizarna har ett mer avspänt förhållande till tåg än vi. I Lund klagar ju folk hos miljönämnden över tågen, och vi ska inte tala om Burlöv.

I Sverige tillåter vi Europas längsta lastbilar, 25,5 meter, och nu vill åkarna förlänga dem ytterligare med frontplåtar och extralysen. I Schweiz är gränsen 18 meter, det finns skarpa viktrestriktioner och man beskattar lastbilarna hårdare än i Sverige. Schweizarna är minst lika rika som vi, har ungefär samma biltäthet och använder förvisso sina bilar. Ändå slår de vakt om spårtrafiken och bekräftar stödet i folkomröstningar. Det blir avgjort lättare för dem att anpassa sej till det nya lågenergisamhället.

Trots allt

Det finns alltså mycket att lära i Schweiz för trafikpolitiker, och för alldeles vanliga politiker. Förr var det borgarna som brukade framföra Schweiz som föredöme. De avsåg då de låga skatterna och alla folkomröstningarna – sådana är ju oftast konserverande. Idag finns det skäl för rödgröna politiker att besöka Schweiz. Utan att bortse från landets roll som kassakista för skurkregimer, dess gästarbetarsystem som låter invandringen reglera arbetslösheten och den kvävande samförståndsanda som rebelliska naturer ofta vittnar om.

Gunnar Sandin

Slutet på amerikansk hegemoni

Händelserna i Georgien den 7 till 9 augusti innebar slutet på föreställningen om amerikansk världshegemoni. Så skulle det kunna komma att stå i en framtida historiebok. Naturligtvis bidrar andra processer: kriget i Afghanistan och Irak, energikrisen, bolånekrisen, den ekonomiska depressionen och USA:s internationella skuldsättning. Men händelserna i Georgien blixtbelyser USA:s vanmakt.

Rysslands erkännande av Sydossetiens och Abchasiens självständighet fördöms av Condoleeza Rice, Angela Merkel och naturligtvis av Carl Bildt, som har ett klart delansvar för att konflikten tillspetsades så att det ryska ingripandet blev ofrånkomligt.

Fördömandena riktar sig nu framför allt mot att Ryssland genom att erkänna de båda utbrytarrepublikerna påstås ha brutit mot folkrätten och ingångna avtal.

Principlös propaganda

De politiker och länder som kritiklöst stödde USA:s ”preventiva”, på lögnen baserade och djupt folkrättsvidriga angreppskrig mot Irak är desamma som nu skarpast kritiserar Ryssland. Läs tidningsläggen från våren 2003!

Man finner nästan identiska ställningstaganden för inmarschen i Irak från Danmark, de baltiska staterna, Polen och Tjeckien liksom från ledarskribenterna i DN, SvD och andra borgerliga tidningar och från högerpolitiker som Björklund, Bildt och Odenberg.

Då stödde de USA:s handlingskraft att sätta sig över folkrätt och internationella avtal. Nu fördömer de Ryssland för att, om än i mindre skala, begå liknande överträdelser.

Carl Bildt har inte ens dragit sig för att jämföra Rysslands agerande med Hitler-Tysklands.

Upprustning och Natomedlemskap

Georgien har målmedvetet upprustats av USA, militärt, ekonomiskt och tekniskt. USA uppmuntrade Georgiens president Saakasjvili att sända en av de största truppkontingenterna från ”villiga” stater till Irak, 2000 man. Avsikten var att stärka Georgien militärt och ideologiskt. Kostnaderna bars av USA. Georgien utlovades medlemskap i Nato. När

konflikten i Georgien tillspetsades flögs 800 relativt stridsvana georgiska soldater hem från Irak med amerikanska trupptransportplan för att delta i striderna.

Den georgiska invasionen

Den 7 augusti invaderade den georgiska armén på order av president Saakasjvili den sydossetiska huvudstaden Tschinvali. Staden behandlades som om den varit irakisk: stridsvagnar och artilleri besköt urskillningslöst allt som rörde sig och alla byggnader i sin väg. DN publicerade i tisdags ett upprörande reportage om stadens rasering och befolkningens lidanden – och hat mot angriparna.

Den 9 augusti gick den ryska armén in och befriade staden. I den första rapporteringen beskrevs detta som en provocerad rysk aggression. President Saakasjvili hyllades som en hjälte. Senare blev man mer tveksam. Han hade möjligen missbedömt Rysslands beredskap och NATO:s förmåga att ingripa. USA och västmakterna garanterade dock hans ställning som president och Georgiens nationella suveränitet.

Presidenten som försvann

Ett intressant faktum är att president Saakasjvili sedan ett par veckor över huvud taget inte nämns i media. Uttalanden från den georgiska regeringen görs av utrikesministern och tjänstemän.

Det mesta i dagens medierapportering handlar varken om Saakasjvili eller Georgien utan om USA, Nato, EU och Ryssland. Jag upptäckte detta när jag sökte Saakasjvilis namn i en bunt tidningar för att kontrollera hur det stavades. Till slut hittade jag ett omnämnande av hans fru.

En obehaglig omständighet är att ingen av de politiker och ledarskribenter som nu fördömer Ryssland tagit avstånd från Georgiens aggression mot Tschinvali och de lidanden den förorsakat befolkningen. (Däremot har den beskrivits av journalister i DN och SDS).

Också humanitära värderingar underordnas tydligen propagandan på ledarsidorna. Men även om bombhögern (Mats Skogekärs artikel i Sydsvenskan den 28 augusti är ett typexempel) struntar i de människoliv som offrats i Tschinvali kunde man ha förväntat kritik av president Saakasjvilis invasion som ett oansvarigt risktagande som nu fått katastrofala konsekvenser för Georgien och Nato.

Vindflöjeln Bildt

Carl Bildt tar till brösttoner när han fördömer Rysslands erkännande av Abchasien och Sydossetien: ”Beslutet innebär ett lika tydligt som medvetet brott mot internationell rätt och grundläggande principer för stabilitet i Europa.” Det har fattats många sådana beslut de senaste månaderna. Text i fallet Kosovo.

Nato avslöjat. EU:s betydelse växer.

Som en symbolhandling har polska och amerikanska hökar beslutat att placera ut robotar i Polen. Nödhjälp till Georgien transporteras på amerikanska krigsfartyg och hanteras av sjöofficerare i tv-mässigt snövita uniformer. Men det är symbolhandlingar för att dölja att Nato visat sig vara en överspelad organisation, en sorts dinosaur från det kalla kriget.

Däremot växer EU i betydelse. De stora EU-länderna kritiserar Ryssland liksom de kritiserade USA:s angreppskrig mot Irak.

Däremot tänker de inte bryta förbindelserna med Ryssland, lika lite som de gjorde det med USA 2003. Det har bland andra Angela Merkel med all tydlighet påpekat. Vid besöket i Sverige klargjorde hon också att oljeavtalet med Ryssland inte berörs av Georgienkrisen.

Ingen har hegemoni

USA:s hegemoni har de senaste åren möjliggjort en politik utan respekt för folkrätt och internationellt samarbete. Detta självsvald måste i fortsättningen upphöra.

Vi har nu två egenmäktiga stormakter som i olika avseenden bryter mot det internationella regelverket. Det är självfallet inte bra. Det kommer också USA och Ryssland upptäcka. Båda måste anpassa sig till ett globalt system byggt på ömsesidig respekt.

EU:s makt bygger på regelverk, förhandlingar och hållbara överenskommelser. På sikt är sådana regelverk nödvändiga också för USA och Ryssland.

I den andan måste krisen i Georgien lösas, liksom andra kriser i Kaukasus och övriga delar av världen. Den rasistiska nationalismen bekämpas genom förhandlingar och gränsöverskridande samarbete.

Ryssland vet att det inte har den maktposition som Bush inbillade sig att USA hade när han gjorde unilateralismen till grund för sin politik. Ingen stat har hegemoni.

Alla vet nu att Bushpolitiken byggde på en illusion, liksom försvarsalliansen Nato.

En ny president i USA får efter jul jobbet att återupprätta USA:s anseende och inflytande på grundval av samarbete och respekt för internationella överenskommelser.

President Medvedev i Ryssland står inför samma utmaning.

Båda kan lita till samarbetet från ett öppet och fredligt EU. Den transatlantiska länken måste kompletteras med en kontinental.

Gunnar Stensson.

Stort misslyckande för FN i konflikten mellan Etiopien och Eritrea

I juli avslutade FN formellt sin fredsbevarande mission längs gränsen mellan Etiopien och Eritrea. Men ingen fred har uppnåtts. Hårdbevakad av militär från båda sidor utgör gränsen mer en risk för än ett skydd mot nya krigshandlingar.

1998, fem år efter självständigheten, blossade ett krig upp mellan de två staterna. Efter två år lyckades FN få med de två parterna på vapenstillestånd och en väg mot fred. Men den visade sig orealistisk. FNs speciella gränskommission beslöt upplösa sig sent i höstas, och i år har FN-militären UNMEE lämnat den 25 km breda säkerhetszon på eritreanskt område som Eritrea nu söker befria från grannlandets militär. Orsak: Etiopien har vägrat att uppfylla sitt internationellt bindande åtagande gentemot FN och Eritrea.

För Etiopien handlar det mycket om inrikespolitik. När FNs gränskommission år 2002 redovisade sitt arbete visade sig Badme, det fattiga jordbruksdistrikt som stod i fokus för tvisten, tillhöra Eritrea. Det gav regimen motiv att trotsa internationell rätt och obstruera gränsmarkeringen på marken. Ännu idag finns etiopisk trupp inom säkerhetszonen, och risken för nya krigshandlingar anses stor.

Enbart Etiopien stöttad internationellt

FN-sanktionerna var djupt otillräckliga. Jämfört med Eritrea är det diplomatiskt skickliga Etiopien ojämförligt mest intressant för USA och Europa. Det blev helt uppenbart när etiopisk militär i slutet av 2006 invaderade Somalia, uppbackad av USA.

För USA är 'kampen mot terrorismen' viktigare än internationell rätt. I januari 2007, sedan USA pressat FN att införa sanktioner mot Nordkorea, gav Vita Huset Etiopien möjlighet att i hemlighet köpa vapen därifrån. Därmed offrades Eritrea och öppnades för ockupationen av Somalia.

Säkerhetsrådets svek öppnar för nya konflikter

I stället för att agera med kraft duckade säkerhetsrådet i gränsfrågan. Oförmögen att markera gränsen på marken beslöt FNs gränskommission i november att den 'virtuella' gränsen på dess kartor skulle gälla. Eritrea kunde bara tolka läget så att FN-arbetet var avslutat, och att

UNMEE inte längre behövdes. Det gav säkerhetsrådet ett alibi att skylla sitt misslyckande på Eritrea – den part som ”obstruerat” fredsarbetet. Rådet backade inte heller upp beslutet att den ’virtuella’ gränsen gäller som internationell gräns.

Vad som nu händer längs gränsen är oklart. Etiopien är engagerad i krig både inom sina gränser och i Somalia. Att starta ett nytt krig mot Eritrea skulle kosta, och en varaktig utdelning kräver att man lyckas uppnå en regimförändring i Eritrea.

Eritrea, med stora ekonomiska problem och behov av förbättrade internationella relationer, skulle knappast välkomna ett nytt krig. Etiopiens militära övermakt är odiskutabel. För regimen i Asmara är gränskonflikten också användbar för att hantera en växande inhemsk opposition.

Från EU tycks litet vara att vänta. Det enda hoppet på kort sikt är att valet i USA ska leda fram till en omvärdering av kampen mot terrorismen, och därmed till mer konstruktiva engagemang i problemen i Afrikas Horn.

Bertil Egerö

Bakgrund:

Eritrea, en f.d. italiensk koloni, är ett litet land norr om Etiopien med en befolkning på drygt 4 miljoner mot Etiopiens 78 miljoner. Det inkorporerades efter andra världskriget av Etiopien. En bitter frihetskamp följde, som gav landet självständighet 1993. Trots det nära samarbetet mellan eritreanska EPLF och etiopiska TPLF i kampen mot den etiopiske diktatorn Mengistu, ökade spänningarna mellan de två statsledningarna efter 1993. En anledning är att hela kustremsan längs Röda Havet nu tillhör Eritrea, en annan att Eritreas självständighet aldrig accepterats av den etiopiska oppositionen.

Eritrea söker nu andra vägar att få gränsdragningen internationellt bekräftad och bli av med de etiopiska trupper som ännu befinner sig på dess sida av gränsen. Säkerhetszonen utgör ca 20 % av Eritrea, och stora mängder internflyktingar behöver kunna återvända till sina byar och marker.

Dra omedelbart tillbaka överlämnandet till Attendo Care!

Den 1 september är det tänkt att en stor del av Lunds äldreboenden och LSS-boenden ska gå över i privat regi. Detta efter en anbudsprocess som vanns av två multinationella vårdbolag, Carema och Attendo Care. Deras vinnande koncept var att minska kostnaderna på oförändrat antal vårdtagare genom att minska personalen med 30 procent.

Nu står det klart att åtminstone ett av dessa företag, Attendo Care, saknar förutsättningar att fullfölja sina åtaganden. För att inte omedelbart äventyra vårdtagarnas situation kräver vi att Lars Johansson (m), i egenskap av ordförande för ansvarig nämnd, omedelbart avbryter överlämnandeprocessen till Attendo Care. Detta grundar vi på följande.

1. Attendo Care har genom sin nuvarande verksamhet i Lund, Nibblegården, visat sig oförmögna att driva vård och omsorg på ett tillfredsställande sätt. Det är det särskilda boende i Lund som belastas av i särklass flest anmälningar. Klagomålen från boende, anhöriga och personal är legio och har tilltagit dramatiskt under 2008.

2. Attendo Care saknar förmåga att ta över de fem nya boendena i Lund. Företaget har inte förrän i denna vecka tillsatt någon platschef för verksamheten, har inte bemödat sig om att söka tillstånd för verksamheten hos länsstyrelsen och har tappat stora delar av den personal som skulle stå för vården. Personalen har till stor del valt att lämna sina arbetsplatser inför Attendo Cares övertagande, eftersom man anser det vara omöjligt att ge tillfredsställande vård med den bemanning som företagets vinnande bud bygger på. All kontinuitet i vård och

bemannning går förlorad.

Det kommunala uppdraget är enligt Socialtjänstlagen och LSS glasklart: att tillhandahålla tillräcklig och god service för de människor som behöver det. Att överlämna dessa nya boenden till Attendo Care skulle vara att direkt äventyra detta uppdrag.

För vänsterpartiet i Lund

Mats Olsson och Marta Santander, kommunstyrelsen

Lars Olsson och Saima Jönsson Fahoum, vård och omsorgsnämnden

Mest utrikes

Ja, man får väl börja med det lokala. Då är det omöjligt att inte beröra författaren PC Jersilds DN-artikel i somras där han förklarade den skånska dialekten vara ful och svårförståelig och därför inte borde få förekomma i radio och TV. Resultatet blev det förutsägbara: fyllda insändarspalter med gamla Jersildbeundrare som förklarade att nu var det slut med att läsa hans böcker.

Min teori är att han skrev på uppdrag av DN-redaktionen för att sätta liv i andarna och fylla ut i sommarens nyhetstorka. Dagspressen behöver allt stöd den kan få: i hela västvärlden minskar tidningarnas upplaga med drygt 2 procent om året. Det insåg också pseudonymen ”gästande 08” i Ystads Allehanda häromåret och skrev att nu när det var så mycket stockholmsbor som var på Österlen under sommaren så borde folk i trakten försöka tala lite mindre dialekt och mera förståeligt. Dessutom borde man byta ut vissa vulgära beteckningar, som t.ex. ”grishals” mot det elegantare ”fläskarré”. Ystads Allehanda fylldes med insändare mitt under sommaren. I våras, efter hans död, avslöjades att det var kåsören Kjell-Swanberg, med hus i Östra Hoby, som skrivit insändaren. Han ville ge kollegorna på Ystads Allehanda ett hjälpande handtag.

Den svenska pressen och Georgienkonflikten

Nej, det går inte att undvika de utrikes ärendena. Jag syftar då på den svenska pressens behandling av händelserna i Georgien och angränsande provinser. Jag har inget att säga om det ena eller andra folkslaget och deras rättigheter. Visst, abchasier och osseter tycks inte vilja leva under georgiskt styre, men världen är full av folkgrupper som inte vill leva under det ena eller andra styret. Basker i Spanien, tjetjener i Ryssland skottar i Storbritannien, albaner i Jugoslavien etc. Ibland går det att ordna, ibland inte. Hur som helst måste det naturligtvis klaras ut med fredliga medel och absolut inte genom s.k. humanitära ingripande av stormakter.

Det var t.ex. orimligt att som USA och Storbritannien genom ett flera månader långt bombkrig mot Jugoslavien tvinga fram avskiljandet av Kosovo. Det var ett krig som stöddes av den svenska mediakören, samma mediakör som nu entydigt fördömer det ryska ingripandet i Georgien. På ledarsidor naturligtvis, men också på nyhetssidor, i radio och TV. Jag tror aldrig jag har upplevt en sådan ensidighet förr, inte ens i början på Vietnamkriget då amerikanerna stod för allt som var gott.

God bevakning?

Och då handlar det inte om att klandra Ryssland för dess övervåld, dess orimligt kraftiga

reaktion eller dess oförmåga att hindra friskaror från övergrepp och plundringar. Nej, det är att Ryssland inte lägger sig platt inför Georgien och dess mäktiga allierade som tycks vara problemet. Någonstans inne i texterna nämns diskret att det visserligen var Georgien som gick till angrepp mot Sydossetiens huvudstad, men att det förmodligen bara var resultatet av en rysk provokation, ja en fälla för att lura till angrepp.

Bush och Putin var i Peking och roade sig med olympiska spel, men Dick Cheney var hemma och var på alerten. Strax före Georgiens angrepp var en av hans främsta säkerhetspolitiska rådgivare, Joseph R. Wood, på besök i Tiflisi. En annan tråd är John McCains främste utrikespolitiska rådgivare Randy Scheunemann, som samtidigt är chefslobbyist för Georgien i USA. Konspirationstänkande? Tja, kanske. Men det är alltså så att Georgiens och Ukrainas nuvarande regimer är inte bara resultat av fria val utan också av massiva investeringar av amerikanska medel via CIA-efterföljaren NED. Georgien hade hundratals amerikanska och israeliska militära rådgivare. Allt detta är förhållanden som diskuteras i t.ex. brittisk press (se The Guardian). Men hos oss är det den gamla rysskräcken som väcks till livs. Jo, jag tycker också, i motsats till vänsterpartiet att det svenska försvaret ska stärkas och därutöver att Afghanistantrupperna ska tas hem. Men det är inte av rysskräck.

Bildt bör avgå

Det finns en person det finns särskild anledning att granska i dessa dagar. Jag syftar på Carl Bildt. Bildt tillbringade våren med att gå på gång åka till Georgien, ibland också till Warszawa för att tillsammans backa upp den nuvarande regimen i Georgien. Polen är som bekant den mest uttalade höken i EU och NATO och vill på olika sätt gå hårt fram mot Ryssland. Mitt under Georgien-krisen såg man till att få amerikanska antimissilraketer placerade vid östersjökusten. Uppenbarligen hade nu hotet från Iran – de kärnvapen Iran förväntas utveckla om ca 10 år – nu tilltagit och för säkerhets skull så krävde Polen också att få ett raketbatteri till. Det är ett häpnadsväckande hyckleri som har utvecklats kring dessa raketer och om det är något som kan kallas provokativt är det utplaceringen av dem.

Om dessa raketer som alltså ska stå så där 20 mil från oss i Skåne har Bildt eller någon annan i officiell svensk ställning icke sagt ett ord. Det är självklart att de försämrar säkerhetsläget i vår närhet, vilket vi sa om de amerikanska och sovjetiska medeldistansraketer som placerades ut under 80-talet. Nu tiger vi och låter vår utrikesminister placera Sverige i samma hörna av den europeiska scenen som Polen.

Vad kan göras? Det rimliga vore väl att kräva Bildts avgång: för hans anti-ryska aktivism och hans för Sverige farliga politik. Dock krävs nog då att socialdemokraterna ställer sig bakom ett sådant krav för att det ska få någon verkan. Men med Urban Ahlin som socialdemokratisk utrikespolitisk talesman och varm anhängare av den s.k. transatlantiska länken, är det utsiktslöst. En stor majoritet av det svenska folket är emot anslutning till NATO, men vi tycks med medias hjälp oavbrutet glida åt det hållet.

Lucifer

Politisk felnavigering

Allt sedan 1981 har jag hävdat att ubåt U137 gick på grund i Blekinge efter en felnavigering. U137 var en gammal ganska stor farkost olämpad för spionuppdrag. I dagens TV nyheter såg jag bilder på ett fartyg från US Coast Guard som gått in i en Georgisk hamn i Svarta havet. Kan ett amerikanskt kustbevakningsfartyg missa sitt mål med halva jordklotet måste det väl anses som en petitesse att en sovjetisk ubåt missat sin destination med några tiotals mil.

Nej den senaste tidens händelser på det internationella planet är alltför allvarliga för att

skämta om. Det berättigade eller felaktiga i Rysslands agerande gentemot Georgien kan diskuteras. Det jag ser som mest allarmerande är dock reaktionerna i EU och USA.

Nato, EU och USA har nu nått ända fram till Ryssland. EU har nu blivit en storspelare på den internationella arenan och de imperialistiska ambitionerna döljs ej längre. I stället för att ljuta olja på vågorna talar svenska politiker om att rusta upp krigsmakten. Den tillfällige utrikesministern Carl Bildt jämför Ryssland med nazityskland och visar återigen hur olämplig han är på denna post. I det fall någon borde skaffa sig bättre historiekunskaper så är det den sittande regeringen.

Konflikten mellan Georgien och Ryssland är en del av något betydligt större. Först anslöts östra Europa till Nato och EU, Jugoslavien upplöstes och nu står Ukraina och Georgien på tur. Att en stor del av befolkningen i dessa länder ej vill in i Nato bryr Europa sig ej om. Det är som om de nuvarande aktörerna ej lärt sig något av historien. Eller så tror man sig vara så starka att man ej bryr sig.

I Sydsvenskan beskriver olika personer varje dag hotet från Ryssland. Få vågar eller tillåts ge balanserade analyser av Ryssland som internationell aktör. Många känner sig kallade att ge råd. I veckan läste jag fredsforskaren Agrells slå fast att Ryssland är militärt starkare än väst. Det gäller att känna var vinden blåser och vara på rätt sida. Ryssland hotar naturligtvis inte väst och har inte någon kapacitet att starta en större militär operation. Slå samman Europas militärmakter och se vad det ger. EU som fredsprojekt i all ära men sanningen är att Tyskland, Frankrike, England och Italien tillsammans har en betydligt större marin än den ryska. Europas befolkningsunderlag är mer än dubbelt det ryska. Vem hotar vem?

Själv lever jag kvar i historien. Det är inte svårt att se hur länder som Tyskland, Polen, Frankrike och nu Sverige använder EU som ett verktyg för sina gamla ambitioner.

Lars-Anders Jönsson

Afghanistan: Ta hem trupperna!

European Social Forum 2008, Malmö

Vi tycker inte att svenska soldater har att göra i Afghanistan. Vi ser ingen militär lösning för Afghanistan eller i kriget mot terrorismen. Vi menar att Sveriges nära militära samarbete med Nato innebär en fara för vårt land.

Vi ska belysa följderna av den "fredsbevarande" interventionen i Afghanistan, hur den framställts i media och diskuterar hur vi kan utveckla arbetet för att få hem trupperna från Afghanistan.

Arrangörer: Afghanistansolidaritet - Glokala Folkhögskolan, Malmö - FredsVagt ved Christiansborg - Bundesausschuss Friedensratschlag. Medarrangörer är en rad främst nordiska organisationer men också från Tyskland och Nederländerna.

Välkommen!

Anders Davidson, samordnare av Afghanistansolidaritets ESF-initiativ

Välkommen till förmiddagsseminarium: *Frågor kring Zimbabwe*

Politiska våldet? Mänskliga rättigheterna? Inflationen? Ekonomin? Jordbruket?
Farminvasionerna? Svält? Kinas roll? Bränslebrist? Framtidstro? Flyktingsituationen?
Politiken? Maktindelning? Korruptionen?
Hälsovården? Hiv/aids?

Frågorna är många. Kom och lyssna till en initierad analys!

Medverkande:

Thoko Matshe, Palmecentrets koordinatör för Afrika (tidigare bl a ordförande i National Constitutional Assembly i Zimbabwe).

Språk: engelska.

Tid & plats:

Arrangemanget äger rum den 6/9 kl 9-11.30
i Holmbergssalen, Folkets Hus, Kiliansg. 13, Lund.

Fika serveras i pausen varför vi ber dig anmäla deltagande
e-post: ba.sta@telia.com, gill-len@hotmail.com
telefon: 073 9182901, 0730 624880

Arrangörer:

ABF Skåne, Malmö Afrikagrupp,
Olof Palmes Internationella Center, SAFRAN

